

ιδίου ; Και ὁ Καβούρ ; Ἐπιπτε καὶ ἐσηκόνετο, ὡς μωρὸν παιδίον μανθάνον τὸν βηματισμὸν ἢ ὡς Ἑλληὴν πρωθυπουργὸς ἀκροβατικῶς γυμναζόμενος εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου του ; Τί δὲ θὰ ἦτο ἡ Γερμανία χωρὶς τῆς σιδηρᾶς καὶ μηδέποτε ὀξειδουμένης κυβερνήσεως τοῦ Βίσμαρκ, ὡς νὰ ἐκυβερνᾷτο ὑπὸ δύο αὐτοκρατόρων, ἐνός, τοῦ Γουλλιέλμου καὶ ἄλλου, τοῦ Ἀρχιγερραματέως αὐτοῦ ; Ἡ λησμονοῦμεν τὸν Γορτσάκωφ ; Ἡ λησμονοῦμεν ἐν Βελγίῳ τὸν Φρέρ Ὀρβάν ; Ἡ λησμονοῦμεν ἐν Ρουμανίᾳ τὸν Βρατιάνον καὶ ἐν Σερβίᾳ τὸν Ρίσιτσιτς ; Ἡ λησμονοῦμεν τῆς γείτονος Τουρκίας τὸν Ἀαλῆ καὶ τὸν Φουάτ ; Ἡ λησμονοῦμεν ἀκόμη, τὰ ἡμέτερα, τὴν ἐξωτερικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ Ὄθωνος, πρωταγωνιστοῦσῃς μόνῃς ἀδιαφιλονεικῆτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἀλληλομαχομένων τῶν μεγάλων δυνάμεων περὶ κατακτήσεως τῆς ἐπ' αὐτῆς ἠθικῆς ἐπιρροῆς. Οὐδὲ Ρουμῶνοι τότε ἤκουοντο, οὐδὲ Βούλγαροι, οὐδὲ Σέρβοι· μία δὲ κοινὴ ἐπεκράτει πεποιθήσις ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ φυσικὴ κληρονόμος τῆς Τουρκίας· ἐν δὲ φόβητρον ἐσχημάτιζε πτυχᾶς καὶ ρυτίδας εἰς τὰ μέτωπα τῶν διπλωματῶν : τῆς Ἑλλάδος ἡ μεγάλη ἰδέα. Διὰ τί ; Διότι εἰς ἄνθρωπος ἐκυβέρνα τότε τὴν Ἑλλάδα : ὁ Ὄθων.

Πῶς τὴν παρέλαβε παρὰ τοῦ Ὄθωνος ὁ Γεώργιος καὶ πῶς τὴν ἔχει τώρα εἰς χεῖράς του ; Ἐκεῖνος τὴν παρέδωκε κέντρον καὶ ψυχὴν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ αὐτὸς τὴν μετετόπισεν, ὡς νὰ ἦτο Ἑλληὴν ὑπάλληλος, ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς ἐν σημεῖον τῆς περιφέρειας. Ἡ κατὰ δύο ἐπαρχίας ἐπὶ τῆς Στερεᾶς καὶ ἐπτὰ μεγαλονήσους ἐν τῷ Ἰονίῳ κυβερνήσεια ἐπὶ Γεωργίου Ἑλλάς, εἶναι πολλῶν ἐλάσσων τῆς ἀνευ Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου, καὶ ἀνευ τῶν Ἐπτὰ νήσων Ἑλλάδος τοῦ Ὄθωνος. Οἱ Ἀθηναῖοι τότε ὤμνουν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἡ νεολαία τῶν Βουλγάρων ἐσπούδαζεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι ἦσαν ἀδελφοί μας, οὐδεὶς ἠμφισβήτην τὸν ἑλληνισμὸν τῆς Μακεδονίας, τὸ Πατριαρχεῖον ἦτο παντοδύναμον, ἡ Αὐστρία δὲν ἐμελέτα τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν ἠγωνία ν' ἀποδείξῃ τὰ Ἰωάννινα ἑλληνικά. Φεῦ ! ποῖα ἔκοτε πτώσις ! Ἡ Ἑλλάς ἀπολέσασα τὸ ἀέτιον ὄμμα τοῦ Ὄθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας τὴν μεγαλόκαρδον θέλησιν, ἔδесе τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διὰ νὰ μὴ βλέπῃ ἐκείθεν τῆς Ὀρθρου, ἐστράφη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἶπε : ἐδῶ θὰ πολεμήσωμεν τοὺς τελωνοφύλακας, τοὺς ἀκαταποθηκάρους, τοὺς κλητῆρας καὶ τοὺς τμηματάρχας. Καὶ ἐπολέμησε τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἐσωτερικῆς κατακτήσεως καὶ ληστείας, ὑπογράφοντος, ὑπογράφοντος, ὑπογράφοντος τοῦ Γεωργίου. Ἡ φιλοπατρία ἐγένετο ἐμπορία, τὸ Κράτος ἀνέλαθον Ἐταιρίαι διάφοροι ἵνα τὸ ἐκμεταλλεύωνται, καὶ οἱ Ἕλληνας τοῦ Ὄθωνος, οἱ Ἕλληνας τῆς κατοχῆς, μετεμορφώθημεν εἰς Ἕλληνας τοῦ Συγγροῦ καὶ τοῦ Σκουλοῦδη. Μίαν μόνην χρυσὴν παρένθεσιν, ὡς σελήνην πρῶτου τετάρτου, ἐγνώρισε τὸ Ἑλληνικὸν, ὅταν τὸ 1873 καὶ κατόπιν τὸ 1876 ἀνεπέτασε μετ' εὐλαθείας ὁ Δεληγεώργης τὴν σημαίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀντὶ τῆς σημαίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶδε καὶ ἐνόησε καὶ εἶπεν : Τὸ ἔργον τοῦ 21 νὰ συμπληρωθῇ ἐναλλάξ διὰ τῆς διπλωματίας καὶ τῶν ὀπλων. Ἀλλὰ ὁ λαὸς διαφθαρεὶς δὲν ἠνείχετο τὸν Δεληγεώργην, τὰ ἴδια σπλάγγνα του — Βουλευταὶ — τὸν ἐπρόδωσαν, καὶ τ' Ἀνάκτορα τὸν ἐπολέμησαν ὅσον ἠδυνήθησαν. Τίς οἶδε, τί δὲν θὰ ἐμεγαλοῦργει, ἂν ἔμενον ὁ Δεληγεώργης πρωθυπουργὸς — μετὰ τὸν διαλύσειν ἀπὸ τοῦ 1873 μέχρι τοῦ ρωσοτουρκικοῦ πολέμου ; Ἀλλὰ ἡ βασιλεία οὐδεμίαν πολιτικὴν ὑπεστήριξεν, τὴν τοῦ Δεληγεώργη δὲ ἐκθύμως κατεδίωξε, καὶ συντρίβουσα τοὺς παλαιούς, καὶ ἐγείρουσα νέους κομματάρχας καὶ σύμμαχον

προσλαβοῦσα τὴν ἀτασθαλίαν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, κατεκεράτισε τὴν Ἑλλάδα εἰς κόμματα καὶ ἔκαμε τὸν τόπον κομματία.

Μεταξὺ τῶν ἀγρίως συντελεσάντων εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐπροτοστάτησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ κύριος Χαρίλαος Τρικούπης. Καὶ ἂν εἶχομεν τὰ μίση του καὶ τὰ πάθη του, ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιχαιρώμεν καὶ ἡμεῖς, διότι ἐκεῖνα ἄπερ διέπραξε κατὰ τῶν ἀντιπάλων του, ἰδοὺ ἤδη τῷ προετοιμάζον τὰ αὐτὰ οἱ τέως φίλοι του. Ἀλλ' ὅταν βλέπομεν τὰ πρόσωπα συμπεπλεγμένα μετὰ τὰ πράγματα, καὶ τὸ ζήτημα τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος, ἡμεῖς τοῦλάχιστον λησμονοῦντες τὰ πρόσωπα ὁρῶμεν πρὸς τὰ πράγματα.

Τίς λοιπὸν εἶναι ἔτοιμος νὰ διαδεχθῇ τὸν κύριον Τρικούπην ; Ἀρὰ γε ὁ κ. Ράλλης ἢ ὁ κύριος Καλλιγᾶς ; Ἀρὰ γε ὁ κ. Δεληγεώργης ἢ ὁ κ. Δεληγιάννης ; Ἀρὰ γε ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἢ ὁ κ. Μεσσηνέζης ; Ὁ Τρικούπης εἰργάσθη ἀπὸ τοῦ 1870 ὡς ἀρχηγὸς κόμματος — καὶ ἀρχηγὸν κόμματος ἐννοοῦμεν ὅχι τὸν ἀρχηγὸν ψήφων, ἀλλὰ τὸν ἀρχηγὸν ἰδεῶν — καὶ δὲν ἐγένετο πρωθυπουργὸς ἀληθῶς εἰμὴ πέρυσιν. Ἀς ἐργασθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ κύριοι, ἅς τοὺς γνωρίσῃ ὁ τόπος καὶ ἔπειτα ἅς ὀρέξωσι τὴν χεῖρα πρὸς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ προέδρου.

Ἀλλ' εἴμεθα εὐχαριστημένοι παρὰ τοῦ κ. Τρικούπην ; Παντάπασι. Εἴμεθα, ἂν θέλετε, ἀπηλιτισμένοι. Ἀλλ' ἀπελπισία μετὰ ἀπελπισίαν, προτιμῶμεν τὴν τοῦ κ. Τρικούπην, παρὰ τὴν τοῦ ὀπισθεν αὐτοῦ ἀναμένοντος χάους. Ἰδίως δὲ ὅτι ζητοῦμεν εἶναι ἡ ἐνδεδέχεται κυβερνητικῆς ἐνεργείας. Δυνάμεθα τὰ πάντα νὰ τῷ μεσθῶμεν ἀλλὰ φιλοπατρίαν βεβαίως ἔχει ὅσην ἡμεῖς, καὶ θερμότεραν μάλιστα τῆς ἰδικῆς μας, διότι συνδυάζει αὐτὴν μετὰ φιλοδοξίας.

Τὸ μόνον ἐρώτημα ὅπερ τίθεμεν ἀπέναντι τοῦ κυρίου Τρικούπην εἶναι τοῦτο : Εἶναι ἱκανὸς νὰ προδώσῃ τὸν τόπον ἐν τῷ μεγάλῳ ἔθνικῳ ζήτηματι ; Τίς τολμᾷ ἐκ τῶν ἐχθρῶν του νὰ εἴπῃ ναί ; Καὶ ἄλλο δ' ἐρώτημα ἔχομεν νὰ κάμωμεν : Ὑπάρχει ἄλλος μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν νεωτέρων πολιτικῶν ὅστις ἀπεδείχθη ἰσχυρότερος αὐτοῦ εἰς τὴν κυβερνητικὴν δύναμιν, ἀπαιτουμένης τῆς καὶ τῆς δυνάμεως, ἵνα ἀντιμετωπίσωμεν τὰς ἐπερχομένας ἐξωτερικὰς περιστάσεις ; Τίς ἐκ τῶν ἀσπονδοτέρων ἐχθρῶν του τολμᾷ νὰ εἴπῃ : ναί ;

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς, οἱ ἐχθροὶ τῆς κυβερνήσεως, ὑπολαμβάνομεν — τώρα — ζημίαν τοῦ τόπου πάντα κλονισμὸν τοῦ κόμματος καὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπην.

Καλεδῶν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκ τῆς Ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης) πληροφοροῦμεθα ὅτι εἰς κυκλοφορίαν ἔχει Γραμμάτια ἀξίας **102,824,056**, μεταλλικὸν δὲ μόνον **6,588,960** ! Ἡ οὐδέποτε νομίζομεν πιστωτικὸν Κατάστημα εὐρέθη εἰς τόσον εὐτυχεῖς ὄρους νὰ ἐκμεταλλεύηται τὸ ἔθνος τόσον ἐθραϊκά καὶ νὰ ὀνομάζηται Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ἐννενηντα ἑξ ἑκατομμύρια νὰ κυκλοφορῇ ἐπὶ τοῦ ἀέρος ! !

Αὐτὴν δὲ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῆς Τραπεζῆς, τὴν παχύνουσαν μὲν αὐτὴν καταστρέφουσαν δὲ ἡμᾶς,

εις εν μηδεν την οφείλομεν. Διότι εκ του επι αναγκαστική κυκλοφορία Δανείου τῆς Τραπεζῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν 66 ἑκατομμυρίων ἐδάνεισεν εἰς μεταλλικὸν 24 μόνον ἑκατομμύρια. Διὰ τὸ ἐλεεινὸν αὐτὸ ποσὸν χάνει ὁ τόπος κατ' ἔτος τίς οἶδε πόσα ἑκατομμύρια ἕνεκα τῆς ἐκπτώσεως τοῦ χαρτιοῦ!

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ, θέλουσα νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὰς διασπειρομένας φήμας ὅτι με τὴν ἱστορίαν τῶν κιομένων ὡς ἐφθαρμένων τραπεζογραμματίων μπορεῖ νὰ γίνωνται διάφοροι καταχρήσεις, δικαιολογεῖται με τὸ τετριμμένον ἐκεῖνο: Αὐτὸ γίνεται καὶ ἐν Αὐστρίᾳ, συμπεραίνει δὲ ὅτι πᾶσα ἄλλη ἀσφάλεια θὰ προσκάλει πολλὴν δαπάνην! Ἐνῶ ταχυδακτυλογραφικὴ χρησιμοποίησις τῶν ἐφθαρμένων δὲν ἀπαιτεῖ καμμίαν δαπάνην!

Τί κάμνει αὐτὴ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ὀνοματισμοῦ τῶν ἀνωνύμων ὁδῶν; Τόσον καλοσαῖον εἶνε τὸ ἔργον τῆς, ὥστε νὰ μὴ δύναται χρόνια τῶρα νὰ τὸ τελειώσῃ; Ἄς παραιτηθοῦν νὰ το κάμουν ἄλλοι, ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας; Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπενθυμιζομένη νὰ μὴ λησμονήσῃ καὶ τοῦ μεγάλου Γαβέττα τ' ὄνομα καὶ μάλιστα ἐκλέγουσα πρὸς τοῦτο μιᾶν ἀνώνυμον πλησίον τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς.

Ἡ Φιλελεήμων Ἐταιρία τῆς Κερκύρας ἐσύστησε καὶ Σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν, τελέσασα τελευταίως πανηγυρικῶς τὰ ἐγκαίνια τῆς. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου κ. Παπαμάρκου ὠμίλησε μετὰ εὐφραδειᾶς καὶ πολυμαθείας ἐκ τοῦ προχείρου περὶ τῆς ἱστορίας τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων.

Ἰδοὺ καὶ ἐν σύντομον δελιόν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Λαμῖα κακουργιοδικείου κατὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ Σύνοδον.

- Ἐξεδικάσθησαν ἐν ὄλῳ ἐξ ὑποθέσεις, αἱ ἑξῆς:
1. Ἀναίρεσις· καταδίκη εἰς ἐπταετῆ εἰρκτὴν.
 2. Φόνος ἐξ ἀμελείας· φυλάκισις 2 ἐτῶν.
 3. Τραῦμα θανατηφόρον· φυλάκισις 1 ἐτους.
 4. Ἄδικος ἐπίθεσις· φυλάκισις ἐξ μηνῶν.
 5. Τραῦμα ἀπλοῦν· φυλάκισις 40 ἡμερῶν.
 6. Μία ἀπειλή· κράτησις ἐξ ἐβδομάδων.

Ὁ ἐκ Πυλίας συμπαθὴς καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων νέος κ. Δημήτριος Καλογερόπουλος δούς προχθὲς τὰς κεκανονισμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἠξιώθη διδακτορικοῦ πτυχίου ἐπαξίως τῶν σπουδῶν καὶ τῆς εὐφυΐας του.

Ἀνέχωρησε σήμερον διὰ Κωνσταντινουπόλιν ὁ πρῶτος ἐκεῖ τυπογράφος κ. Ἀντώνιος Κορομηλάς, ἰσχυρὸς καὶ καλλιτέχνης, ἴσως δὲ κατὰ τὸ φθινόπωρον ἀποκατασταθῆ ἑριστικῶς ἐνταῦθα, ἰδρῶν μέγα τυπογραφεῖον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Σμύρνη, 29 Μαΐου. Πάντες οἱ ὑπὸ τῶν ληστῶν αἰχμαλωτισθέντες εἰς τὰ πέριξ τῆς Σμύρνης ἀπελύθησαν.

Παρίσις, 29 Μαΐου. Ὁ στρατηγὸς Μπουέ δὲν θ' ἀναχωρήσῃ πρὸ τῆς αὔριον εἰς Τονκίνον.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 480)

Θὰ εἴσθε ἡ ἀπόλυτος οἰκοδέσποινα· πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ θὰ σᾶς ὑπακούωσι καθὼς καὶ εἰς τὴν δέσποινίδα Ἐρριέττην. Ὡσαύτως θὰ ἔχετε τὴν ἀνωτάτην ἐπίβλεψιν ἐπὶ τοῦ διδασκάλου τοῦ Λυκογιάννη καὶ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν προσκληθέντων νὰ τοῦ δώσωσι μαθήματα, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν. Θὰ ἐξετάσωμεν μετὰ τινος ἡμέρας, ὅταν ἐγκατασταθῆτε εἰς Ἐπινάλ, ποῖαι πρέπει νὰ ἦνε αἱ σχέσεις σας καθὼς καὶ αἱ σχέσεις τῆς δεσποινίδος Δεσιμαῖζ μετὰ τοῦ Λυκογιάννη. Κατ' ἀνάγκην θὰ ἦνε συνεχεῖς, ἐπειδὴ τὰ εὐτυχεῖ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτύχωμεν ἀσφαλῶς, θὰ οφείλωνται εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῆς δεσποινίδος Ἐρριέττης.

— Τῶντι, ἐσκέπετο ἡ κυρία Δεσιμαῖζ, θὰ ἐνόμιζε κάνεις ὅτι ἀκούει ὀμιλοῦντα τρελλόν.

Βλέπετε κύριε, εἶπεν, ὅτι σᾶς ἀκούω με ὑπομονὴν καὶ εὐαρέσκειαν ἔτι.

— Ἀλθῶς, κυρία βαρόνη, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ.

— Βεβαίως, κύριε, τὸ σχέδιόν σας καλῶς ἐπενυήθη, μόνον. . .

— Δὲν ἠξέυρω τί μέλλετε νὰ εἴπετε, κυρία, διέκοψεν ὁ κ. Λαγγάρδ ζωνρῶς· σᾶς διακόπτω καὶ πάλιν, διότι δὲν οφείλω νὰ σᾶς ἀφήσω νὰ διατυπώσετε κάμμιν ἀντίρρησιν.

— Ἐν τούτοις, κύριε, ἔχω τὸ δικαίωμα. . .

— Ἐχετε ὅλα τὰ δικαιώματα, κυρία βαρόνη, πλὴν ἐκεῖνον τοῦ ν' ἀρνηθῆτε ὅ,τι σᾶς ζητῶ.

— Ὡ!

— Εὐρίσκετε τὸ σχέδιόν μου καλῶς ἐπινενοημένον; λογιζομαι διὰ τοῦτο εὐτυχῆς· ὑπολείπεται ἤδη νὰ σᾶς πείσω νὰ ἐπιδοκιμάσητε τοῦτο ἐντελῶς.

Ἡ κυρία Δεσιμαῖζ ἔσχεν ἀδιόρατόν τι μειδιάμα. . .

— Κυρία βαρόνη, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαγγάρδ, ὅτε ἐχωρήσθητε ἀπὸ τὸν σύζυγόν σας ἡ ἐκπληξὶς ὄλων τῶν φίλων σας ἦτο μεγάλη, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ προΐδουν τὴν ἀπότομον ἀπόφασίν σας. Ἰβρισθεῖσα προφανῶς ὑπὸ τοῦ κ. Δεσιμαῖζ, ὁ ὁποῖος δὲν ἀπέφυγε ν' ἀποκρύψῃ τὴν αἰσχροὴν διαγωγὴν του, εἴσθε λίαν δυστυχῆς· ἀλλ' ἡ κατάστασις ἦτο ἡ αὐτὴ, ὁποῖα καὶ πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἐτῶν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν τέκνων σας ἀπεχωρήσατε. Ἐχομεν λοιπὸν λόγους νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν εἶνε μόνῃ ἡ σκανδα-